RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 76.928 van 12 november 1998
in de zaak A. 79.438/XII-1516.

In zake : Jozef DEVREESE
wonende te BRASSCHAAT,
d'Oultremontlei 24

tegen :

de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA),
gevestigd te WILRIJK,
Universiteitsplein 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef DEVREESE op 17 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"1. De beslissing van de Raad van Bestuur nr. 298 in zitting bijeen op 20 mei 1998 van de Universitaire Instelling Antwerpen waarbij in agendapunt 1 de samenstelling van de Raad van Bestuur en de U.I.A.-delegatie in de U.A.-raad wordt beslist dat kennis wordt genomen van de samenstelling met ingang van 30 september 1997 en de vervanging in de U.I.A.-delegatie in de U.A.-raad van Professor W. STEVENS door Professor E. VAN MARCK.
Zulks ongeacht het feit dat op 8 mei 1998 verkiezingen plaatshadden voor het aanduiden van afgevaardigden als effectieve leden van het ZAP-personeel in de Raad van Bestuur, te weten huidig verzoeker Jozef DEVREESE (gewoon hoogleraar Departement Natuurkunde (K) en VAN ONCKELEN Henri (Onderzoeksdirecteur FWO, BG hoogleraar A32) (NK).

2. De kennelijke weigeringsbeslissing van het U.A. en/of U.I.A. om specifieke verkiezingen te houden conform de bepaling van artikel 29 tweede lid van het Decreet van 22 december 1995, houdende wijziging

van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen.";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat C. COEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de belangrijkste gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Door het decreet van 22 december 1995 wordt met ingang van 1 januari 1996 de "confederale Universiteit Antwerpen" (UA) opgericht.

Luidens artikel 4, 3°, van dit decreet bestaat de samenstelling van de raad van de Universiteit Antwerpen onder meer uit negen vertegenwoordigers van het zelfstandig academisch personeel (ZAP), waarvan drie verkozen onder de leden van dit personeel die deel uitmaken van de raad van bestuur van de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA), naast ook telkens drie ZAP-vertegenwoordigers van het RUCA en de UFSIA.

1.2. Op 13 december 1995, nog voor het decreet wordt aangenomen maar "onder voorbehoud van het effectief van kracht worden (ervan) op 1 januari 1996", kiest de raad van bestuur van de UIA zijn vertegenwoordiging vanaf 1 januari 1996 voor de raad van de UA. Wat de ZAP-vertegenwoording betreft gaat het om verzoeker, H. Van Onckelen en F. Verbeure.

1.3. De verkiezing van twee vertegenwoordigers van het ZAP in de raad van bestuur van de UIA heeft op 6 mei 1996 plaats. Verzoeker wordt opnieuw verkozen voor twee jaar.

1.4. Op 16 oktober 1996 stelt de raad van bestuur van de UIA zijn delegatie in de UA-raad, wat het ZAP-personeel betreft, op dezelfde wijze samen : verzoeker, H. Van Onckelen en F. Verbeure.

1.5. Op 18 juni 1997 wijzigt de raad van bestuur met ingang van 1 oktober 1997 de ZAP-vertegenwoordiging uitgaande van volgende krachtlijnen :
- een mandaat blijft voorbehouden voor de vice-rector;
- beide "denkrichtingen" dienen binnen de geleding van het ZAP vertegenwoordigd te zijn;
- zo veel als mogelijk wordt aan elke faculteit een vertegenwoordiger gegeven.

Op basis van voormelde criteria worden de professoren G. Wildemeersch en W. Stevens aangeduid in de plaats van verzoeker en van H. Van Onckelen.

1.6. Op 8 mei 1998 hebben opnieuw verkiezingen plaats voor de raad van bestuur van de UIA. Verzoeker en H. Van Onckelen worden verkozen als effectieve leden van de raad van bestuur voor de periode van 1 oktober 1998 tot 30 september 2000.

1.7. De raad van bestuur van de UIA neemt op 20 mei 1998 kennis van de verkiezingsuitslag en bespreekt de samenstelling van de UIA-delegatie in de UA-raad : E. Van Marck wordt met ingang van 1 oktober 1997 aangeduid als vervanger van W. Stevens, die geen deel meer uitmaakt van de raad van bestuur van de UIA;

2. Overwegende dat blijkens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een van de voorwaarden voor toewijzing van een vordering tot schorsing is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert :

> "Verzoeker heeft zich er ernstig over bezonnen of zijn vordering wel kon voldoen aan de vereisten van een schorsingsprocedure.
> Verzoeker is de overtuiging toegedaan dat dit het geval is.
> Hoger heeft verzoeker uiteengezet dat zijn belang actueel is.
> Het gaat immers niet om een eventueel toekomstige gebeurtenis, doch om een vaststaande omstandigheid nù.
> Op geen enkele wijze is het nadeel dat verzoeker wordt berokkend, en ook van belang is hierbij het functioneel aspect van zijn belang, goed te maken indien hij niet kan instaan voor de vertegenwoordiging van het ZAP-personeel en dit vanaf het moment dat hij daartoe nadrukkelijk was verkozen en vast diende te stellen dat een ander, weliswaar

geëerd en geapprecieerd collega Professor VAN MARCK zonder evenwel met de vereiste hoedanigheid van verkozen vertegenwoordiger van het ZAP-personeel, de plaats die verzoeker voor hem meende voorbehouden te weten, innam.

De onregelmatige vertegenwoordiging van het ZAP-personeel, meer in het bijzonder de omstandigheid dat specifiek omwille van zijn representativiteit een faculteitsvoorzitter werd genomen, wijzen erop dat het ZAP-personeel als dusdanig niet vertegenwoordigd is, wel de faculteit.

Behoudens de schending van het Decreet is e.e.a. dan ook een nadeel dat noch in hoofde van verzoeker noch van degenen die hij verwacht werd te zullen vertegenwoordigen in de Raad van het U.A. kan worden goedgemaakt achteraf.

Immers, een mandaat uitoefenen, in casu het vertegenwoordigen van een welbepaalde groep na door deze groep daartoe te zijn gekozen, is later niet retroactief te herstellen.

Uit de taken die de Raad van het U.A. zijn opgedragen en men leze daaromtrent het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, dat omtrent de memorie van toelichting specifieert :

> 'Belangrijke academische bevoegdheden aan de Raad van de U.A. (worden) opgedragen en dat het (dus niet meer om overdraagbare bevoegdheden) gaat om werkelijk duidelijk toegekende bevoegdheden van beslissende, coördinerende of adviserende aard.'

Daarenboven wordt het belang van het berokkende nadeel des te meer onderlijnd in artikel 17 van het decreet van 22 december 1995, dat nadrukkelijk stelt dat de in artikel 17 vermelde bevoegdheden worden uitgeoefend door de Raad van de U.A.

Dat precies omwille van het karakter van verkozen zijn (en ook opvolgers worden verkozen) het onmogelijk is te stellen dat het nadeel dat ontstaat ooit kan hersteld worden.

Verzoeker staat voor een bepaald gedachtengoed en is daarom door de leden van het Zelfstandig Academisch Personeel verkozen, precies op een ogenblik dat geen twijfel bestaat dat dit academisch personeel er belang bij heeft een woordvoerder te hebben in de nieuwe instelling die de Confederale Universiteit Antwerpen is.

Verzoeker lijdt persoonlijk ook ernstig reputatieverlies.

Sinds jaren ijvert hij voor een U.A.

Thans, nu deze Confederatie is ontstaan, schijnt hij er niet in te slagen de ogenschijnlijk voor hem voorbehouden zetel in de Raad van het U.A. te bekleden.

Men zou zich om minder vragen stellen over de doeltreffendheid van zijn vertegenwoordigerskwaliteiten.

Bij een eventuele latere verkiezing of een toch plots geïnspireerde specifieke verkiezing voor de U.A.-raad zou dit reputatieverlies dat zal aanhouden zolang verzoeker niet effectief zetelt, hem aangerekend kunnen worden, in die zin dat hij zelfs niet verkozen zou kunnen worden, nu men in zijn hoofde verregaande laksheid en onbegrijpelijke tolerantie vermoedt.

Dat het immers niet volstaat om achteraf de notulen te lezen om desgevallend later bij een eventuele vernietiging toch te gaan zetelen in de Raad van de U.A. opdat de afwezigheid zou worden goedgemaakt, doch dat daadwerkelijk de impact van vertegenwoordiger in een Raad van Bestuur, dermate is dat een daadwerkelijk op het ogenblik zelve deelname aan de besprekingen en de besluitvorming slechts kan zorgen voor het niet ontstaan van een nadeel.";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker met dit betoog tevergeefs tracht aan te tonen dat de bestreden beslissingen hem een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel berokkenen :

"Verzoeker houdt voor dat de vertegenwoordiging door een 'niet verkozen ZAP-personeellid' een onherstelbaar nadeel teweeg brengt

Eerst dient opgemerkt te worden dat verzoeker geenszins 'in concreto' aantoont in welk opzicht hij hierdoor een onherstelbaar nadeel lijdt. Verzoeker wordt namelijk door een collega vertegenwoordigd waarvan hij zelfs de kwaliteiten in zijn verzoekschriften prijst. Verzoeker geeft geenszins aan welke beslissingen van de UA-raad aangetast worden door het feit dat hij niet vertegenwoordigd wordt door een rechtstreeks verkozen lid van de raad van de UA. Er dient trouwens opgemerkt te worden dat verzoeker nooit de aanduiding van Prof. Stevens als vertegenwoordiger van het zelfstandig academisch personeel heeft bestreden terwijl prof. Stevens zoals prof. Van Marck niet rechtstreeks verkozen werd door het zelfstandig academisch personeel in de raad van bestuur van de U.I.A.

Deze vaststelling geeft al aan dat verzoeker geen onherstelbaar nadeel lijdt.

Ook blijft verzoeker volkomen in gebreke aan te duiden dat het nadeel die hij lijdt ernstig is. Verzoeker stelt wel dat hij aan een ernstig reputatieverlies zal lijden zo hij de voor hem voorbehouden zetel in de UA-raad niet bekleedt.

Vermeld reputatieverlies wordt evenwel door niets bewezen. Evenmin kan verzoeker aantonen dat de

doeltreffendheid van zijn vertegenwoordigers-kwaliteiten, door de bestreden beslissing in vraag zou kunnen gesteld worden.

Het door verzoeker beoogde rechtsherstel kan zeker bekomen worden door een eventuele vernietiging voorzover de middelen van verzoeker gegrond zijn -Quod non-, zodat het verzoek tot schorsing niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 17 van de gecoörd. wetten op de Raad van State.";

2.3. Overwegende dat het nadeel dat verzoeker zegt te lijden, reeds is ontstaan door de beslissing van de raad van bestuur van de UIA van 18 juni 1997 waarbij de samenstelling van de ZAP-delegatie in de UA-raad zo is gewijzigd dat verzoeker er geen deel meer van uitmaakt; dat als de bestreden beslissingen hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden berokkenen, ook de beslissing van 18 juni 1997 dit zou hebben gedaan, terwijl hij die beslissing niet heeft aangevochten, laat staan dat hij er de schorsing van heeft gevraagd; dat verzoeker geen enkele verklaring geeft voor zijn verschillende houding ten aanzien van deze beslissingen, zodat niet duidelijk is waarom de bestreden beslissingen hem nu wel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden kunnen berokkenen; dat derhalve moet worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat de bestreden beslissingen hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigen te berokkenen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf november 1900 achtennegentig, door :

de HH.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **J. BAERT.**